

சுருந்தம்

85 கிழக்குமாகாண
தமிழ் - முஸ்லிம்
இனக்கலவரம்
யார் பொறுப்பு?

என். நாகரட்ணம்

சுகந்தம்

‘ 85 கீழக்குமாகாண
தமிழ்—முஸ்லிம் இனக்கலவரம்
— யார் பொறுப்பு?

என். நாகரட்ணம்

சமர்ப்பணம்

0

‘85 கிழக்குமாகாண
தமிழ்-முஸ்லிம் இனக்கலவரம்
-யார் பொறுப்பு?

0

என். நாகரட்ணம்

0

பதிப்பாளர்
சுகந்தம்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்
யாழ்ப்பாணம்

0

முதற்பதிப்பு
மார்கழி
1985

0

சுகந்தம் வெளியீடு: 4

0

விலை ரூபா : 4

1985 கிழக்குமாகாண
தமிழ் முஸ்லிம் இனக்கலவரத்தில்
உயிரிழந்தவர்களுக்கும்,
நேரடியாக பாதிக்கப்பட்ட
மக்களுக்கும்.

பதிப்புரை

சிங்கள-பௌத்த
பேரினவாதத்தில்
தனது இருப்பைக்
கொண்டுள்ள சிறீலங்கா
அரசாங்கம் வளர்ந்துவரு
கின்ற தமிழ் விடுதலைப்
போராட்டத்தினை அழித்
தொழிப்பதற்கு தன்னாலான
நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும்
தீவிரமாக மேற்கொண்டு வருகின்
றது. வல்லரசு நாடுகளின் ஆயுத
உதவிகளுடனும், சி. ஐ. ஏ. — மொசாட்
போன்ற உளவுப்படைகளின் தந்திரங்களுட
னும் இராணுவரீதியில் தன்னை பலப்படுத்தி
வருவதோடு, 'பயங்கரவாதிகள்' என்ற பெய
ரில் தமிழ் மக்களைக் கொன்றொழித்தும் வருகின்றது.
இவையெல்லாவற்றையும் நியாயப்படுத்தும் வகையில்
தனது தொடர்புச் சாதனங்களின் மூலம் பிரச்

சாரங்கனையும் மேற்கொண்டு வருகின்றது.
இவைகளுக்கும் மேலாக இயக்கங்களுக்கிடையே
மோதல்களை உருவாக்கவும், இயக்கங்களுக்கும் மக்
களுக்குமிடையே முரண்பாட்டை வளர்க்கவும் திட்டமிட்டு
செயற்பட்டும் வருகின்றது. அந்தவகையில்
சிறீலங்கா அரசாங்கமானது, கிழக்கு மாகாணத்
தில் 1985ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் சில தமிழ்
இளைஞர்களுக்கு எதிராக முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில்
இருந்த வெறுப்புணர்வை தனக்கு சாதகமாகப் பயன்
படுத்திக் கொண்டது என்பது வெள்ளிடை மலை.

மிக நீண்ட காலமாக தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தி
யில் சமூக ரீதியாக சரியான புரிந்துணர்வுடனான உற
விருக்கவில்லை. காலத்திற்குக் காலம் ஏற்பட்ட சந்தர்ப்ப
வாத அரசியல் தலைமைகள் தமிழ்—முஸ்லிம் சமூகங்
களிடையே ஆரோக்கியமான உறவு ஏற்பட வழிவகுக்
காது. தங்கள் நலன்களையே கவனத்திற் கொண்டு
செயற்பட்டனர்.

இந்த வளர்ச்சிப் போக்கில் காலத்திற்குக் காலம்
தமிழ்—முஸ்லிம் சமூகங்களிடையே சிறு சிறு சச்சரவு
கள் தோன்றி உடனுக்குடன் சமரசம் செய்யப்பட்
டும் வந்திருக்கின்றது. ஆனால் 1985ஆம் ஆண்டு சித்திரை
மாதம் நிகழ்ந்த இனநெருக்கடி கடந்த காலங்களில்
இருந்து வேறுபட்டிருப்பதை எம்மால் அவதானிக்கக்
கூடியதாயிருக்கிறது. சில இயக்க மட்டத் தவறுகளை
சிறீலங்கா அரசாங்கம் தனது நலன்களுக்கு சாதகமா
கப் பயன்படுத்தியதே இவ் வேறுபாட்டிற்குரிய முக்
கிய காரணமாகவிருந்தது.

இந்த நிகழ்ச்சிப் போக்குகளை சிறீலங்கா அரசு
மிகவும் திட்டமிட்ட ரீதியில் தனக்கு சாதகமாகப்

(i)

(ii)

பயன்படுத்திக் கொண்டது. இயக்க எதிர்ப்பு என்ற ரீதியில் ஆரம்பமாகி, பின்னர் சமூக எதிர்ப்பு என்ற ரீதியில் அதனை வளர்த்தெடுத்து, இறுதியாக சமூகங்களுக்கிடையிலான பாதுகாப்பு என்ற ரீதியில் தமிழ்—முஸ்லிம் சமூகங்களை மோதவிட்டு இரு சமூகங்களுக்கு மிடையே பிளவை ஏற்படுத்துவதில் உடனடி வெற்றியையும் அடைந்துள்ளது.

சிறீலங்கா அரசு பெற்ற இவ்வுடனடி வெற்றியி னூடாக இக் கலவரமானது மிகக் கசப்பானதும் வெறுக் கத்தக்கதுமான பல அனுபவங்களை எமக்கெல்லோருக் கும் வழங்கியுள்ளது. ஆம்! எமது வீடுகளை—எமது செல்வங்களை—எமது பொருளாதாரத்தை—எமது உயிர் கள் பலவற்றை—மேலாக, எம் மத்தியிலிருந்த முரண் பாடுகளையும் மீறி நாம் வளர்ந்துக்கொண்ட மனித உறவுகளையும் அந்த ஒரு கணத்தில் நாமே அழித்துக் கொண்டோம். நாம் அழித்துக் கொண்ட இச் செல் வங்களெல்லாம் நீண்டகாலமாக எமது கடும் உழைப் பினால் பெறப்பட்டவையே. நுகற்காக தமது உழைப் புகளை வழங்கியவர்களையும், அவர்களது மன உணர்வு களையும் நாம் மதிக்கத் தவறிவிட்டோம். அந்தக் கணத்தில் மனிதநேயத்திலிருந்தும், மனிதனை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பிலிருந்தும் நாம் தவறிவிட்டோம். மறுபுறமாக, சிறீலங்கா அரசு தொடர்ச்சியாக தமது அடக்குமுறைகளைப் பிரயோகிப்பதற்கு நனவு இருப்பை இலகுவாக நிலைநிறுத்திக் கொண்டது.

இந்த உண்மைகள் கசப்பானவைதான். எனினும் கசப்பானவை என்பதற்காக யதார்த்தத்திலிருந்து எவரும் தப்பிவிடமுடியாது. ஏனெனில், உண்மைகள் மக்களின் நலன்களுக்கு உரித்தானவை. எனவே மக்

களின் நலன்களையே இலக்காகக் கொண்டு செயற்படும் நாம் உண்மைகளிலிருந்து விலகியிருக்க முடியாது. மாறாக நாம் விலகியிருக்க முற்பட்டுப்போதெல்லாம் உண்மைகள் எம்மை விடுவதில்லை; அவை கேள்விகளாக, மனவுறுத்தல்களாக எம்மை நோக்கிக் கொண்டிருக்கும். ஆம்! உண்மைகள் உறங்குவதில்லை.

சிங்கள—தமிழ்—முஸ்லிம் மக்கள் தமக்கிடையே யான சரியான புரிந்துணர்வுகளின் ஊடாக சமூக—பொருளாதார—அரசியல் உரிமைகள் சரியாக வழங் கப்படக் கூடியதான நிலையில் ஐக்கியமென்பது சரி யானதும் சாத்தியப்படக்கூடியதுமாகும். ஆனால், இருக்கின்ற அரசியல் நிலையானது சிறுபான்மை இனங்களின் தனித்துவத்தையும், உரிமைகளையும் அங்கீகரிக்காது அதற்கெதிராக கடுமையான அடக்குமுறை களைப் பிரயோகிப்பதாகவே உள்ளது. இந்நிலையானது தொடர்ச்சியாக இருந்துவருவதுடன், மேலும் இருந்து வருவதற்கான நிலைமைகளையே கொண்டுள்ளது. இவ் வடிமைத்தனங்களிலிருந்து மீளுவதற்காக பொது எதிரிக் கான போராட்டத்தில் சிறுபான்மை இனங்கள் தமக் கிடையே உரிமைகளையும், தனித்துவங்களையும் பேணும் சரியான புரிந்துகொள்ளலுடனான ஐக்கியத்தை உரு வாக்கவேண்டிய பாரிய கடமைப்பாடு எம்மத்தியில் இருக்கிறது. எனவே, இக்கசப்பான அனுபவங்களி லிருந்து எம்மை சுயவிமர்சனம் செய்துகொள்வதன் மூலம் சரியான நடைமுறையை நோக்கி எமது போராட் டத்தினை முன்னெடுப்போம்.

இந்தச் சிறு ஆய்வானது கிழக்குமாகாணத்தில் வசிப்பவரும், இச்சம்பவங்களின் போது நேரடியான அனுபவங்களைப் பெற்ற ஒருவரினது முயற்சியாகும்.

(iii)

(iv)

இந்நிகழ்வுகள் தொடர்பாக முஸ்லிம் மக்களின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலித்துவருகின்ற அல்ஹஸனாத் (மே 1985), அஷ்ஷுரா (ஏப்ரல் 1985) போன்ற சஞ்சிகைகளிலும், பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகள் தொடர்பான கருத்துக்களைக் கொண்டு வெளிவரும் துளிர் (சித்திரை 1985) என்ற சஞ்சிகையிலிருந்தும் வெளிவந்த கருத்துக்களையும் உண்மையை அறியும் நோக்கில் இவ்வெளியீட்டுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இச் சிறு வெளியீடு தொடர்பான விமர்சனங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

பதிப்பாளர்

1

தமிழ் - முஸ்லிம் இனக் கலவரங்கள் கிழக்கு மாகாணத் திற்குப் புதியவையல்ல. ஒரே மொழி; ஒரே பிரதேசம் என வாழ்ந்தாலும் வேறு, வேறு கலாசார மரபுகளைக் கொண்ட சமூகத் தொகுதியினருக்கிடையில் சிறு, சிறு பிணக்குகள் ஏற்படுவது இயல்பே. பிற்போக்குச் சமூக அமைப்பில் இத்தகைய சிறு பிணக்குகளும் கலவரங்களாவது ஆச்சரியமல்ல. சிறு பிணக்குகள் கலவரங்களாய் மாறினும் அவை சில நாட்களில் அடங்கி மீண்டும் சகஜ நிலைமைக்குத் திரும்புவது கிழக்கு மாகாண தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்க்கையில் சாதாரணமாகும், பிரதேச ரீதியிலும், பொருளாதார ரீதியிலும் தமிழ்-முஸ்லிம் சமூகங்கள் ஒன்றில் ஒன்று தங்கியிருப்பதே இதற்குக் காரணமாகும். இருப்பினும், 1985 சித்திரை - வைகாசி மாதங்களில் நிகழ்ந்த மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்ட

தமிழ் - முஸ்லிம் இன நெருக்கடி கடந்த காலங்களில் இருந்து வேறுபட்டு நிற்கின்றது. எனவேதான் இக் கலவரம் பற்றிய ஆய்வுகள் முக்கியத்துவம் உடையவை ஆகின்றன.

கடந்தகால கிழக்கு மாகாண தமிழ் - முஸ்லிம் இன மோதல்கள் பெரும்பாலும் மக்களின் தன்னெழுச்சிச் செயற்பாடாகவே இருந்தன. 1985 இன் கலவரம் இவைகளுள் இருந்து வேறுபட்ட பரிமாணங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. குறிப்பாக, சிறீலங்கா இன வெறி அரசாங்கத்தின் கூலிப்பட்டாளம் நடந்து முடிந்த தமிழ் - முஸ்லிம் இன நெருக்கடிக்குப் பின்னால் நின்று இயங்கியது என்பது எல்லோரும் அறிந்த பொது இரகசியமாகும். இந்த உண்மை இலங்கை மட்டத்திலும், சர்வதேச மட்டத்திலும் நியாயமான அளவு அம்பலப் படுத்தப்பட்டுவிட்டது. அரசாங்கத் தரப்பு மந்திரிகள் கூட இதற்கு ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அளித்த சங்கதி புதியதும் அல்ல. எனவே, இக்கட்டுரையில் கடந்த கலவரத்தில் அரசின் செயற்பாடுகள் பற்றி புதிதாய்க் கூறுவதற்கு எதுவுமில்லை. ஆயின் இக்கட்டுரையின் நோக்கம் எதுவாக இருக்கிறது?

நடந்து முடிந்த கிழக்கின் தமிழ் - முஸ்லிம் இன நெருக்கடியில் மூன்று தரப்பினருக்கு பங்குண்டு.

1. இனவெறி அரசு
2. தமிழ் மக்கள்
3. முஸ்லிம் மக்கள்

ஏற்கனவே கூறியது போல் சிறீலங்கா அரசின் கேவலமான செயற்பாடுகள் பகிரங்கமானது. ஆனால், நடந்து முடிந்த கலவரத்தில் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்கள் வகித்த பாத்திரங்கள் அலசி ஆராயப்படாத ஒன்றாகவே

உள்ளன. இத்தகைய ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டு நேர்மையான முறையில் விமர்சனங்கள் வெளிக்கொண்டு வரப்படுவதன் மூலமே எதிர்காலத்தில் இத்தகைய இருண்ட, கறைபடிந்த சம்பவங்கள் நிகழாது தடுப்ப தற்குரிய ஒரே வழி ஆகும்.

நடந்து முடிந்த இக்கலவரத்தில் மக்களால் விடப் பட்ட தவறுகள் என்ன என்பதை ஆராயும் பொழுது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. இங்கே, மக்கள் என்று சொல்லும் பொழுது இரண்டு இன மக்கள் சம்பந்தப்படுகின்றனர். ஆய்விற்குரிய பிரச்சினைகளும் இனரீதியானவை. நடுநிலையான ஆய்வு ஒன்றின் மூலமே முஸ்லிம் மக்கள் சார்பில் விடப்பட்ட தவறுகளையும் தமிழ்மக்கள் சார்பில் விடப்பட்ட தவறுகளையும் எடுத்துக்கூறி விமர்சனங்களை முன்வைக்க முடியும். ஆயினும், இனக்கசப்பு நிலவும் இன்றைய சூழ்நிலையில் தமிழ் மக்களின் சார்பில் விடப்பட்ட தவறுகளை விமர்சனம் செய்வதன் மூலம் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியிலிருந்தும் நேர்மையான விமர்சனங்கள் வெளிவர உதவலாமென எதிர்பார்க்கிறேன். பெரும்பான்மை இனமே தன் தவறுகளை விமர்சித்து, சிறுபான்மை இனத்திற்கு சந்தேகங்களைப் போக்க உதவவேண்டும் எனவும் கருதுகின்றேன். அதாவது, லெளகிக கூறியது போல் பெரும்பான்மை இனம் சிறுபான்மை இனம் பொருட்டு தாராளமாக நடந்துகொள்ளும் முன்மாதிரியின் மூலமே சிறுபான்மை இனத்துடனான உறவை வலுப்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதை நான் முற்று முழுதாக ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். ஒருபுறத்தில், எம்மிலும் பெரும்பான்மை இனமான சிங்கள மக்களைப் பொறுத்து நாம் எதனைக்கோருகின் ருமோ அவற்றை எம்மிலும் சிறுபான்மை இனமாய் இருக்கும் முஸ்லிம் மக்களுக்கு அளிக்க நாம் தயாரா

யிருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் எமது போராட்டம் இனவெறிக்கு எதிரான போராட்டம் என்றில்லாமல் இனவெறியாலான போராட்டமாகி விடும். ஆகவே, கட்டுரை கடந்த 1985 சித்திரை - வைகாசி மாதங்களில் நடந்த மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் - முஸ்லிம் இன நெருக்கடியில் தமிழ் மக்கள் வகித்த பங்குபற்றிய விமர்சனமாகவே அமையும்.

இத்தகையதோர் விமர்சனம் இக்காலகட்டத்தில் ஏன் அவசியப்படுகின்றது? இன்று தமிழ் தேசிய இனமாகிய நாம் எமது சுதந்திரத்திற்கும், சுயாதிபத்திய உரிமைகளுக்குமாய்ப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றோம். எமது இந்தப் போராட்டத்தில் இதுவரை நாம் இழந்தவைகளும், அர்ப்பணித்தவைகளும் ஏராளம். அந்தத் தியாகங்கள் பொய்யாய், புனைகதையாய் போய்விடலாகாது. நமது இனம் செய்த தியாகங்களுக்கு நாம் வாழ்வு ரீதியான அர்த்தங்களை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். எம் மத்தியில் தெரிந்தும், தெரியாமலும் நிகழ்கின்ற தவறுகள் திருத்தப்படாமல் நாம் எமது புனிதமான இலட்சிய இலக்குகளை வென்றெடுத்துக் கொள்ளமுடியாது. தவறுகளைத் திருத்த மறுப்பதோ அல்லது அவற்றை மறைப்பதோ எம்மை நாமே அழிவுக்கு இட்டுச் செல்லும் வழியாகிவிடும். அதிலும் இன்று எமது போராட்டம் நிலைகொள்ளும் பிரதான பிரதேசங்கள் வடக்கும், கிழக்கும் ஆகும். கிழக்கைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு தாயினமாக நாயில்லை. சிறிலங்காவின் இனவெறி ஒருகூற்றைக்கு உள்ளாகி வரும் பிறதொரு இனமாகிய முஸ்லிம் மக்களும் அங்கு வாழ்கின்றனர். மொழியால் எம்மோடு ஒன்றுபட்ட இம் மக்கள் எம்மிலும் சிறுபான்மையினராவர். அவர்களைப் பொறுத்து பெரும்பான்மை என்று வரும்பொழுது சிங்கள மக்களும், தமிழ் மக்களும் அவர்களுக்குப்

பெரும்பான்மையினர். மேலும், கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் சுட்டிக்காட்டியது போல் கிழக்கில் தமிழ் - முஸ்லிம் இன மோதல்கள் அடிக்கடி நிகழ்ந்ததினால் ஏற்பட்ட மனக்கசப்புகளும் முஸ்லிம் மக்களிடம் இருக்க வாய்ப்புண்டு. எனவேதான் நடந்து முடிந்த கிழக்கின் தமிழ் - முஸ்லிம் இனக்கலவரத்தில் தமிழ் மக்கள் பக்கத்திலிருந்து நிகழ்ந்த தவறுகளை இனங்கண்டு விமர்சனம் செய்வதன் மூலமே எதிர்காலத்தில் இத்தகைய தவறுகள் நிகழாது தடுத்து தமிழ் - முஸ்லிம் இன ஐக்கியத்தை உத்தரவாதம் செய்யலாம். இதன் மூலம் சிங்கள இனவெறிக்கு எதிரான தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களின் போராட்டம் முன்னேறிச் செல்ல வாய்ப்புண்டு. இல்லையேல், இரு இன மக்களும் இனரீதியான துன்பங்களை அனுபவிக்க நேரிடும்.

0 0 0

2

தமிழ் மக்கள்
சார்பான தவறுகள்
என்று பார்க்கும்
பொழுது அவற்றை
இரு முறையில் நோக்க
வேண்டும்.

1. பொதுமக்களின் செயற்
பாடுகள்.

2. விடுதலை இயக்கங்களின் செயற்
பாடுகள்.

பொதுமக்களைப் பொறுத்து அரசியல்
நீதியான முற்போக்கு வளர்ச்சி இல்லாது
போயின் அவர்கள் பிற்போக்கு நடவடிக்கைகளில் இறங்குவது சகஜமே. தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல உலகின் எல்லா மக்களுக்கும் இது பொருந்தும். ஆயினும், முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக இனஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக போராடிவரும் இனமென்ற வகையில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் சில விடுதலைப் போராட்டத்திற்குரிய அடிப்படை குணம் சங்கள் தானும் (விசேடமாக கிழக்கில்) அற்றுக் காணப்படுவது எமது அரசியலின் பலவீனத்தையே காட்டுகின்றது.

றது. இயக்கங்களின் பலவீனம் மக்களின் பலவீனமாகவும், மக்களின் பலவீனம் இயக்கங்களின் பலவீனமாகவும் இருந்துவந்துள்ளது. மொத்தத்தில், இவை ஒரு சமூகத்தின் பலவீனமாக உள்ளது. இதற்கு இந்தச் சமூகத்தைச் சார்ந்த நாம் ஒவ்வொருவரும் பொறுப்பாளிகளே!

இங்கே பொதுமக்கள் சார்பானதும், இயக்கங்கள் சார்பானதுமான தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டும் பொழுது தவறுகளுக்கு உரியோர் அடையாளம் காணப்படாத முறையிலேயே சுட்டிச்செல்கின்றேன். குழு வாதங்களும், குரோதங்களும் மலிந்துபோய்க் கிடக்கும் இன்றைய சூழலில் நேர்மையான விமர்சனம் நேர்மையான முறையில் எதிர்கொள்ளப்படுமா? என்ற ஐயமே இதற்கான காரணமாகும். எனவே, நான் இங்கு திட்டவாட்டமான சாட்சியங்களைத் தவிர்த்து தவறுகளின் தன்மைகளையும், பண்புகளையும் மட்டுமே வெளிக்கொண்டு வருகின்றேன். மேலும், இயக்கங்கள் என்ற பதத்தினைப் பிரயோகிக்கும்போது இன்று எம்மத்தியிலுள்ள எல்லா இயக்கங்களையும் அது பிரதிபலித்ததாகாது. குறிப்பிடப்படும் தவறுகளை இழைத்த இயக்கங்களே இங்கு இயக்கங்கள் என்ற பதத்திற்குள் அடங்குகின்றன. இதனையும் வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். மேலும், செய்யப்பட்ட தவறுகள் இயக்கங்களின் கீழ்மட்ட அணியினர் செய்த தவறுகளாக இருக்கலாம். ஆயினும், பொறுப்பு இயக்கங்களுக்குரியதே. கீழ்மட்ட அணியினரைத் தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்க வியலாத இயக்கம் ஒரு இனத்தின் விடுதலைக்கு திட்டமிட்டு செயற்படமுடியாத இயக்கம் என்றே கருதவேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

இயக்கம் சார்பான தவறுகள் என்னும் பொழுது அவற்றை இரண்டு காலகட்டமாகப் பகுக்கலாம்.

1. கலவரம் ஆரம்பமாவதற்கு முன்பிருந்த காலகட்டம்.

2. கலவரக் காலகட்டம்

சாதாரண தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் கலவரக் காலத்திலேயே அவர்களின் தவறான செயல்கள் வெளிப்பட்டன. கலவரங்கள் ஆரம்பமாகுமுன் இயக்க அணிகளினால் செய்யப்பட்ட தவறுகளின் பொதுத் தன்மைகளைக் கூறுவதாயின் அவை வருமாறு.

❖ முஸ்லிம் கிராமங்களில் உள்நுழைந்து அங்கிருக்கின்ற தனியார் வாகனங்களை பலவந்தமாகப் பறித்தல். இவ்வாறு பறிக்கப்பட்ட வாகனங்களில் மிகப் பெரும்பான்மையானவை தற்காலிகமாகப் பறிக்கப்பட்டு திரும்ப கொடுக்கப்படுபவைதான். வாகனங்களைக் கொடுக்க மறுத்தவர்கள் மீது பலாத்காரம் பிரயோகித்த செயல்களும் உண்டு.

❖ முஸ்லிம் மக்களிடம் நிர்ப்பந்த அடிப்படையில் இயக்கத்திற்கென பணம் வசூலித்தல். இவ்வாறு, வசூலிக்கும் பொழுது இவ்வளவு தொகைப் பணம் தரவேண்டுமென நிர்ப்பந்திப்பதும், பணம் கொடுக்க மறுத்தபொழுது அவர்களிடமிருந்து ஆயுதமுனைகளில் பணம் வசூலிப்பதும்.

❖ முஸ்லிம் மக்களின் தனிப்பட்ட விவகாரங்களில் விசாரணைக்குச் செல்லும் (சினில் நிர்வாகம்) சந்தர்ப்பங்களில் பண்பற்ற முறைகளில் நடந்துகொள்ளல்.

❖ ஆயுத முனைகளில் இயக்கங்களின் பெயரில் முஸ்லிம் மக்களின் வீடுகள், வர்த்தக நிலையங்களில் கொள்ளையடித்தல். (இவை தனியார் கொள்ளைக் கோஷ்டிகளின் செயல்கள் எனக் கூறமுடியினும் முஸ்லிம் மக்கள் அவற்றையும் இயக்கங்களின் செயல்களாகவே பெரும்பாலும் கருதினர்.)

❖ பாடசாலைப் பகிஷ்கரிப்புப் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் முஸ்லிம் மக்களின் கிராமங்களுக்குள் புகுந்து பாடசாலைகளைப் பலாத்காரமாக முடாச்செய்தல். இத்தகைய சம்பவங்கள் தமிழ்-முஸ்லிம் கிராமங்கள் அருகருகே இருந்த இடங்களிலேயே நிகழ்ந்தன. இத்தகைய நடவடிக்கையின் உச்சக்கட்டமாக நடந்துதான் 1984 மார்ச்சு மாத க. பொ. த. (சாதாரணம்) பரீட்சைகளைக் குழப்பியமை. ஆயுதமுனையில் சென்ற தமிழ் இளைஞர்கள் முஸ்லிம் மாணவர்களின் பரீட்சை நிலையங்களுக்குள் சென்று அவர்களின் பரீட்சைப் பிரவேசப்பத்திரம், பரீட்சை வினாத்தாள் ஆகியவற்றைக் கிழித்தும், அபகரித்தும் வந்தனர்.

❖ தமிழ்க் கிராமப்புறங்களுக்குள் வர்த்தகம் பொருட்டு வரும் சிறு முஸ்லிம் வியாபாரிகளை உளவுச் சேவையினர் (C. I. D.) அல்லது உளவுகளைக் கொண்டு செல்லக்கூடியவர்கள் என ஐயுற்று அவர்களுடன் பண்பற்ற முறையில் நடந்துகொள்ளல். கலவரம் ஆரம்பிப்பதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்னர் 'குறிப்பிட்ட சில தமிழ்க் கிராமங்களுக்கு முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் எவருமே உள்நுழையக் கூடாது' என

ஓர் இயக்கம் பகிரங்க அறிவித்தல் விடுத்து, அதற்கிணங்க முஸ்லிம் வியாபாரிகளை தடையும் செய்தனர். ஆயினும், பொது மனிதர் சிலரின் முயற்சியினால் மேற்படி இயக்கம் தனது நடவடிக்கையை மாற்றிக்கொண்டது.

இத்தகைய சம்பவங்கள் இயக்கத்தின் பெயரால் மட்டக்களப்பின் தெற்கே பொத்துவில் தொட்டு வடக்கே வாகரை வரை பரவலாக நடந்துவந்தன. 1983-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே இத்தகைய சம்பவங்கள் பெருமளவில் இடம்பெறத் தொடங்கின.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சம்பவங்கள் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் மட்டும்தான் நடந்ததென்று சொல்வதற்கு இல்லை. இதே சம்பவங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் முஸ்லிம் மக்களுக்கு நடந்ததைவிட மிகக் கூடுதலான வகையில், கூடுதலாக தமிழ் மக்களின் கிராமங்களிலும் நடந்தனதான். தமிழ் மக்களும் இத்தகைய சம்பவங்களை தம்மளவிலும் விரும்பவில்லை. இத்தகைய சம்பவங்களில் ஈடுபடாமல் இருக்கும் இயக்கங்களைத் தான் சாதாரண தமிழ் மக்கள் நல்ல இயக்கங்களெனச் சொல்லும் நிலை இன்றும் உள்ளது. இந்த விடயத்தில் இயக்கங்களின் அரசியல் மார்க்கத்தையோ, பொதுமக்களோடு அவற்றின் தொடர்பின் அவசியத்தையோ மக்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பொதுமக்களின் எந்தப் பிரச்சனையிலும் தலையிடாமல் ஆயுதத் தாக்குதல் மட்டும் செய்யும் இயக்கம்தான் சிறந்த இயக்கமெனக் கருதும் போக்கு இன்று கிழக்கின் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. இதற்கு, பொதுமக்களோடு தொடர்புகளைக் கொள்ள முயன்ற இயக்க அணியினர், அத்தொடர்பைத் தவருகக் கையாண்டமையே காரணமாகும். இது எப்

படி இருப்பினும் பொதுவாகத் தமிழ் மக்கள் இயக்கச் செயற்பாடுகளைத் தவறு எனக் கண்டாலும் அவர்கள் அரசு பயங்கரவாதத்தால் தாக்கப்படும் சூழலுக்கு முகம் கொடுத்தமையால் இயக்கங்களின் தவறுகளைச் சகித்துக் கொண்டனர். இயக்கங்களுக்கு எதிராகப் போரிடுதல் என்பதைவிட அரசு பயங்கரவாதத்திலிருந்து தம்மைக் காத்துக் கொள்வதே முதற் பிரச்சினையாக அவர்களுக்கு இருந்தது. அத்தோடு இயக்கங்களின் தவறுகளை முணுமுணுக்கவே அவர்கள் தயாராயிருந்தனர். தமிழ் மக்கள் அத்தவறுகளை பகிரங்கமாக எதிர்ப்பதற்கு அஞ்சினர். ஆக, இயக்க அணிகளின் தவறுகளுக்கு எதிரான தமது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த கிழக்கின் தமிழ் மக்களுக்கு வேறெந்த வடிகாலும் இருக்கவில்லை. ஆனால், முஸ்லிம் மக்களுக்கு அத்தகைய வடிகால்கள் இருந்தன.

முஸ்லிம் கிராமங்களில் ஆரம்பத்தில் இயக்கங்களால் விடப்பட்ட தவறுகளைக் கண்டும் காணாதது மாத்திரியே முஸ்லிம் மக்கள் இருந்தனர். ஆயுதங்களுக்கு அவர்களும் அஞ்சினர். குறிப்பாகச் சில முஸ்லிம் தனவாதிகள் தாமும் இயக்கங்களுக்கு ஆதரவு நல்குபவர்கள்தான் எனக் காட்டிக்கொள்ள இயக்கங்களுக்கு நிதியுதவியும் செய்தனர். முஸ்லிம் தனவாதிகள் ஆரம்பத்தில் கடைப்பிடித்த இப்போக்கு தவறான முறையில் முஸ்லிம் மக்களை அணுகிய இயக்க அணிகளுக்கு மேலும் உற்சாகத்தைக் கொடுத்திருக்கவேண்டும். அவர்கள் மென்மேலும் தம் செயற்பாடுகளை முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் விரிவாக்கினர். ஈற்றில், சம்பவங்கள் அதிகரித்த நிலையிலேயே முஸ்லிம் மக்கள் விழிகத்தொடங்கினர்.

ஆள் கடத்தல், இரவில் முஸ்லிம் மக்களின் வீடுகளுக்குள் அத்துமீறிப் பிரவேசித்தல், சமூகத்

துரோகி எனக் கூறி முஸ்லிம் நபர்களைக் கொலை செய்தல் போன்ற சம்பவங்களும் முஸ்லிம் கிராமங்களில் பெருக, முஸ்லிம் மக்களுக்கு கசப்புணர்வு ஏற்படத் தொடங்கியது. இதனை முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியிலிருந்த பிற்போக்குச் சக்திகள் பயன்படுத்தத் தொடங்கின. இயக்கங்களின் தவறுகளை அந்தந்த இயக்கங்களின் தவறுகளாகச் சுட்டிக்காட்டாமல் கடந்த காலங்களில் நிகழ்ந்த தமிழ் - முஸ்லிம் கலவரங்களால் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக விருந்த கசப்புணர்வைத் தூண்டிவிடும் வகையில் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியிலிருந்த பிற்போக்குச் சக்திகள் செயற்பட்டன. சில இடங்களில் “முஸ்லிம்களே விழித் தெழுங்கள்!” என்ற சோடிப்புடன் சுவரொட்டிகள் தோன்றின. இயக்க அணியினரின் தவறுகளுக்கு எதிராகத் தமது அதிருப்தியைக் காட்ட முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஒரு வடிகால் கிடைத்தது. அதுதான் காலம் காலமாய் கிழக்கில் தமிழ் - முஸ்லிம் இன மோதல்களால் உருவாக்கப்பட்ட, தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான இனவாத வடிகாலாகும். சிறீலங்கா அரசாங்கமும், அதன் கூலிப்பட்டாளங்களும் இத்தகையதொரு சந்தர்ப்பத்தையே எதிர்பார்த்திருந்தன. அரசாங்கத்தின் ஊதுகுழலான பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் எரிகிற நெருப்பில் எண்ணெயை வார்த்தாற்போல் செய்திகளை வெளியிடத் தொடங்கின. அக்கரைப்பற்றில் ஆரம்பித்த முஸ்லிம் மக்களின் ஹர்த்தால்கள் ஏறலுக்கும் பரவியன. தமிழ் மக்களிடமிருந்து நியாயம் கேட்கும் ஒரு தொணி முஸ்லிம் மக்களின் அமைதிக்கிளர்ச்சிகளில் காணப்பட்டது. இச்சந்தர்ப்பத்தில், தமிழ் - முஸ்லிம் மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட மிகச் சிறிய சில்லறைச் சம்பவங்கள் நிகழ்த்தொடங்கின.

இந்நிலையிலேயே, மட்டக்களப்பு பொலிஸ் தலைமைக் காரியாலயத்தைச் சார்ந்த ஓர் உயர் அதிகாரியின் கண்காணிப்பின் கீழ் ஆயுதப்படைகளால் காரைதீவு அழிவுச் சம்பவங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. சாக்குப் போக்கிற்கு சில முஸ்லிம் லும்பன்களையும் ஆயுதப்படையினர் தம்மோடு கொண்டுசென்றனர்.

காரைதீவின் அழிவுச் செய்திகள் காட்டுத் தீ போல கிழக்கின் தமிழ்க் கிராமந்தோறும் பரவின. இவ்வழிவு வேலைகளை ஆயுதப்படையினர் செய்தனர் என்பதை விட, ஆயுதப்படையினரைக் கொண்டு முஸ்லிம் மக்கள் செய்வித்தனர் என்ற கருத்தே கிழக்கின் எல்லாத் தமிழ் மக்களிடமும் அச்சுமூலில் பரவலாகக் காணப்பட்ட கருத்தாக இருந்தது. விளைவு, தமிழ் மக்களும் அழிவு வேலைகளில் இறங்கினர். யூ. என். பி. பிற்போக்கு அரசு எதனை எதிர்பார்த்ததோ அது நடந்தது. எதிரி வென்றான்; மக்கள் தற்காலிகமாகத் தோற்றனர்.

கலவரம் தொடங்கியது. அக்கரைப்பற்றுத் தொடங்கி வாழைச்சேனை வரை சம்பவங்கள் நிகழ்த்தொடங்கின. தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான சம்பவங்களுக்கு அரசின் கூலிப்பட்டாளம் தலைமை தாங்கியது. காரைதீவைத் தொடர்ந்து அக்கரைப்பற்றின் தமிழ்ப் பகுதிகள், ஏறலூர் தமிழ்ப் பகுதிகள், வாழைச்சேனை தமிழ்ப் பகுதிகள், ஆரையம்பதி, ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு என முஸ்லிம் மக்களின் குடியிருப்புக்களை அண்மித்து பிரதான வீதிகளின் ஓரங்களில் இருந்த தமிழ் மக்களின் குடியிருப்புக்கள் எரித்து அழிக்கப்பட்டன. இதனை ஆயுதப்படையினரே முன்னின்று செய்தனர். மேலே ஹெலிகொப்டர் பறந்தபடி நிற்க, கீழே ஆயுதப்படையினர் தமிழ் மக்களின் குடியிருப்புக்களை கொள்ளையிட்டுத் தீயிட்டனர். இனவெறி ஊட்டப்பட்ட சில முஸ்லிம் பொதுமக்களும்

ஆயுதப்படையினருடன் இணைந்தனர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இன்னுமொரு உண்மையையும் கூறிவைக்க வேண்டும். ஆயுதப்படையினர் தமிழ்க் கிராமங்களை அழிப்பதற்கு முஸ்லிம் கிராமங்களுக்குச் சென்று பகிரங்கமாகவே ஆள் திரட்டினர். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் கணிசமான முஸ்லிம் மக்கள் அதற்கு உடன்பட மறுத்தனர். சில இடங்களில் தமிழ்க் கிராமங்களுக்கு ஏற்படவிருந்த அழிவுகளை எதிர்த்து முஸ்லிம் மக்கள் செயற்பட்டனர். குறிப்பாக காத்தான்குடி, அக்கரைப்பற்று போன்ற முஸ்லிம் கிராமங்களில் முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்ட முஸ்லிம் மக்கள் கலவரங்கள் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு அல்லது கலவரங்கள் விரிவடையாமல் தடுப்பதில் கணிசமான பங்களிப்புக்களை நல்கியுள்ளனர். அச்சந்தர்ப்பத்தில் (ஒருபுறம் ஆயுதப்படையினரின் தலையீடு, மறுபுறம் இனவெறி ஊட்டப்பட்ட முஸ்லிம் கும்பல்) அவர்கள் ஆற்றிய பணி துணிகரமானதும், புனிதமானதும் என்றே நாம் கூறவேண்டும். எத்தனையோ ஸ்தாபனங்கள் இருந்தும் தமிழ் மக்களின் இனவெறிச் செயற்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமற் போனபோது ஸ்தாபனபலமற்ற தனிநபர்கள் கூடி முஸ்லிம் கிராமங்களில் கலவரத்திற்கு எதிராக ஆற்றிய பணி பராட்டப்படக்கூடியதும், மறக்கப்படமுடியாததுமாகும்.

தமிழ்க் கிராமங்களை அழிப்பதில் தலைமை தாங்கிய ஆயுதப்படையினர் தமது துப்பாக்கிகளை மனித உயிர்களைப் பறிப்பதற்கு பயன்படுத்திய சந்தர்ப்பங்கள் மிகவும் குறைவாகும். கூடுதலாக, சத்தவெடிசுளைப் போட்டு தமிழ் மக்களை வீடுகளை விட்டு ஓடச்செய்வதற்கே துப்பாக்கிகளை பயன்படுத்தினர். மக்கள் அஞ்சி ஓடியதும் கொள்ளையிடலையும், தீயிடலையும் செய்தனர். அவர்கள் நினைத்திருந்தால் எத்தனையோ உயிர்களைத் துப்பாக்கிக்கு இரையாக்கி இருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் அதைச் செய்யவில்லை. துப்பாக்கிக் குண்டுத் துளைகள் தம்மைக் காட்டிக்கொடுத்துவிடுமென அவர்கள் எதிர்பார்த்தமையே அதற்குக் காரணமாகும். முஸ்லிம் மக்களே தமிழ் மக்களுக்கு அழிவுகளைச் செய்கிறார்கள் என்ற தங்கள் பிரசார நோக்கிற்கு அது ஊறு செய்துவிடும் எனவும் அவர்கள் கருதினர். என்னே புத்திசாலித்தனம்! சிறீலங்காவின் கூலிப்பட்டாளத்திற்கு மூளை முழங்காலுக்குக் கீழேதான் என்பதை எவ்வளவு அற்புதமாக அவர்கள் நிரூபித்தனர்.

பிரதான வீதிகளை அண்மித்த தமிழ் மக்களின் குடியிருப்புக்கள் ஆயுதப்படையினராலும் அவர்களோடு கூடிநின்ற இனவெறி ஊட்டப்பட்ட முஸ்லிம் கும்பலினாலும் அழிக்கப்பட, தமிழ் மக்கள் தங்கள் அழிவுவேலைகளை, தங்களுக்கு வாய்ப்பான பிரசேங்களில் மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். ஆயுத நடமாட்டத்திற்கு வாய்ப்புக்குறைந்த, போக்குவரத்து இடர்நிறைந்த பின்புறக் கிராமங்களில் தமிழ் மக்கள் தமது பதில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர்.

முஸ்லிம் மக்களின் ஆட்டுப்பட்டி, மாட்டுப்பட்டிகள் கொள்ளையிடப்பட்டன. வயற்புற முஸ்லிம் மக்களின் குடியிருப்புக்கள், சிறு வர்த்தக நிறுவனங்கள், பள்ளிவாசல்கள் அழிக்கப்பட்டன. கிழக்கில், சித்திரைமாதம் விவசாய அறுவடைகள் முடிந்துகொண்டிருந்த காலமென்பதால் முஸ்லிம் மக்களின் வயல் வாடிகளில் குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்த நெல்லும் கொள்ளையடிக் கப்பட்டது. குடு போடுவதற்காய் வைக்கப்பட்ட நெற்குடுகள், குடு மிதிக்கப்பட்டு குறையாடப்பட்டன. கேவலம், முஸ்லிம் மக்களின் இருப்பிடங்களில் இருந்த தென்னை மரங்கள், ஒரு குரும்பை கூட இல்லா

மல் மொட்டையடிக்கப்பட்டன. தடியெடுத்தவன் எல்லாம் தண்டக்காரன் என்ற வகையில் தமிழரின் பின்புறக் கிராமங்களில் ஒருவருக்கு ஒருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு முஸ்லிம் மக்களில் உடைமைகளைக் கொள்ளையடித்ததும்ல்லாமல் உயிர்க் கொலையும் செய்தனர். ஒருபுறம் தமிழ் மக்கள் அகதிகளாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்க, மறுபுறம் தமிழர்களின் பின்புறக் கிராமங்களில் கொள்ளை உணர்வு பெருக்கெடுத்து ஓட 'இறைச்சி விழா' கொண்டாடப்பட்டது. பின்புறக் கிராமங்களில் முஸ்லிம் மக்களின் ஆட்டு, மாட்டு இறைச்சிகள் ஏகமாகக் கிடந்தன. தமிழ் மக்கள் எந்தவிதக் கட்டுப்பாடுகளும் இன்றி செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

இத்தகையதொரு சூழலில்தான் இயக்கங்கள் என்ன செய்தன என்பதை நாம் கவனிக் வேண்டியுள்ளது. குறிப்பிட்ட ஓர் இயக்கத்தின் தலைமை, முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் தவறென பொதுமக்களுக்குப் பகிரங்கமாக பிரசாரம் செய்து கொண்டு இருந்த அதே வேளையில்தான் அதே இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆயுதங்களுடன் முஸ்லிம்களின் உடைமைகளைக் கொள்ளையடித்தனர். பெரும்பாலும் டிராக்டர்கள் மூலம் முஸ்லிம்களின் நெற்குடுகளை மிதித்து குறையாடியவர்கள் இயக்க அணியினரே. முஸ்லிம் பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டனர். குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டனர். இன்னும் முஸ்லிம்கள் பலருக்கு என்ன நடந்தது என்பது எவருக்கும் தெரியாது. (முஸ்லிம்களும் உயிர்க்கொலைகள் செய்தனர். ஆயினும் அது எண்ணிக்கையில் குறைவு.)

இயக்கங்களின் 'டம்பிங்' செய்தல் பொதுமக்களுக்கும் தொற்றிக்கொண்டது. முஸ்லிம் வழிப்போக்கர்

கள் கடத்தப்பட்டு, கொன்று புதைக்கப்பட்டனர். உன்னிக்கை, பாவற்கொடிச்சேனை முஸ்லிம் கிராமத்திற்கு (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்) நிகழ்ந்தவை மிகக் கொடூரமானவை. வீடுகள் எரிக்கப்பட்டன. வீடுகளைச் சுற்றி தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதங்களுடன் நின்றனர். (என்னைத் தமிழன் என்று சொல்லவே எனக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது.) ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் எரியும் வீட்டினுள் இருக்க முடியாமலும், வெளியே ஆயுதபாணிகளாய் நின்றவர்களுக்கு அஞ்சி வெளியேற முடியாமலும் பட்ட கஷ்டத்தை நேரில் கண்டவர்கள் கண்ணீருடன் வந்து சொன்ன காட்சி (அவர்களும் தமிழர்கள்தான். இல்லை! இல்லை!! மனிதர்கள்!) எந்த மனிதனையும் உருட்டாமல் நெருக்க முடியாது. தமிழ் இனமக்களுக்கு நடுவே இருந்த அந்த முஸ்லிம் கிராமங்கள் காலம் காலமாய் தமிழ்மக்களோடு இரண்டறக்கலந்து வாழ்ந்தவர்கள். இவர்களுள் பெரும்பாலானவர்கள் மிகவும் வறியநிலையில் (கூலி விவசாயிகள்) வாழ்பவர்கள்.

பாவற்கொடிச்சேனை கிராமத்தின் அழிவுவேலையில் குறிப்பிட்ட ஓர் இயக்கத்தைச் சார்ந்த சிலரும் அயல் கிராமவாசிகள் சிலருமே முன்னின்றனர். கிராமம் சுற்றி வளைக்கப்பட்ட பொழுது காடுகளுக்குள் தப்பியோடியவர்களில் சிலர் உணவு இல்லாமலும் இறந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. காடுகளுக்குள் தப்பி ஓடியவர்கள் தம்புகலிடங்களுக்குச் செல்ல இரண்டு வழிகள் இருந்தன. ஒன்று, தமிழ்க் கிராமங்களைக் கடந்து ஏறலுக்குச் செல்லுதல்; அடுத்து, காட்டுவழியாகச் சென்று அம்பாறையை அடைதல். தமிழ்க் கிராமங்களைக் கடந்து ஏறலுக்குச் செல்ல காடுகளுக்குள் தப்பிச் சென்றவர் நுணியமாட்டார் என்பது எந்தப் பொதறிவுள்ள மனிதனுக்கும் விளங்கும். காட்டுவழியாக அம்பாறை செல்

ல்ல மிகவும் சிரமம். காடுகளுக்குள் ஒழிந்தவர்கள் எத்தனை பேர் தப்பினார்கள்? எத்தனை பேர் இறந்தார்கள்? என்பன இன்னும் வெளிவராத விபரங்கள். ஆயினும் மனிதாபிமானம் நிறைந்த தமிழர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் மேற்படி கிராமவாசிகளுக்கு உதவி செய்து காப்பாற்றி உள்ளனர் என்பதும் உண்மை.

பாவற்கொடிச்சேனை அழிவுகள் நிகழ்ந்த முன்று நாட்களின் பின்னரே அரசின் கூலிப்பட்டாளம் அக்கிராமத்திற்கு விஜயம் செய்தது. அரசாங்கத்திற்கு முஸ்லிம் மக்கள்மீது இருந்த அக்கறையின் அளவினை இது காட்டுகின்றது. மொத்தத்தில் அரசாங்கம் தமிழ், முஸ்லிம் ஆகிய இருபகுதியினரும் அழிவதையே உள்ளாற விரும்புகிறது.

கலவர நேரத்தில் முஸ்லிம் மக்களின் உடைமைகளை கொள்ளையிட்ட தனிப்பட்ட கொள்ளையர்களை இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தண்டித்துக் கொண்டிருக்க, மறுபுறம் அதே இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் கொள்ளைகளில் ஈடுபட்டனர். இதுவே பெரிய முரண்பாடான காட்சி ஆகும். எமது இயக்கங்களில் பல கட்டுக்கோப்பு இல்லாதவை என்பதை இவை காட்டுகின்றன. சில இடங்களில் கிராமமட்டத்திலான அமைப்பே கொள்ளையில் முழுமையாக இறங்கின. நகர்ப்புறங்களிலமைக்கப்பட்ட தமிழ் அகதிகள் முகாம்களைத் தவிர்த்து கிராமப்புறங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்த தமிழ் அகதிமுகாம்கள் பெரும்பாலும் இயக்கங்களின் பராமரிப்பிலேயே நடந்தன. அகதி முகாம்களை நடாத்துவதிலும் கூட இயக்கங்கள் தனித்தனியாய் பிரிந்து நின்றே செயற்பட்டன. எந்த முகாம் சிறப்புச் சேவை செய்கிறது என்ற போட்டியில் நிறையவே முஸ்லிம் மக்களின் சொத்துக்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு அகதிமுகாம்களில்

கொண்டு வந்து கொட்டப்பட்டன. சில முகாம்களில் இறைச்சிக்கறி தாராளமாகப் பரிமாறப்பட்டது. அகதிகளுக்கு நிவாரணப் பொருட்களை திரட்டிவருதல் என்ற போர்வையில் இயக்க இளைஞர்கள் (இளம் மட்டத்து இளைஞர்களே பெரும்பான்மை) டிராக்டர் பெட்டிகளில் குவியல் குவியலாக ஏறி முஸ்லிம் மக்களின் வாடிசை நோக்கிச் செல்லும் கரட்சி கலவரகாலத்தில் சாதாரணமாகும். தங்கள் செயல்களை நியாயப்படுத்தும் வகையில் இத்தகைய நபர்கள் முஸ்லிம் மக்கள் பற்றி பாரதூரமான வதந்திகளைப் பரப்பினர். இவ் வதந்திகள் சாதாரண தமிழ்ப் பொது சனங்களை வெறி கொள்ளச் செய்தன. முஸ்லிம் மக்களுக்கு எது செய்தாலும் அது தகுமே என்னும் மனப்பான்மையை வதந்திகள் உருவாக்கின. இத்தகைய சூழலில் நிதானத்தையும், மனிதாபிமானத்தையும் பேசியவர்கள் சமூகவிசித்திரங்களாகப் பார்க்கப்பட்டனர்.

ஒரு விடயத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவது விளக்கத்திற்கு உதவுமென நம்புகின்றேன். கலவரம் உச்சநிலைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தபொழுது தமிழ்ப் பொதுமக்கள் இயக்கங்களை சாரும் வேலைக்குச் சென்றனர். “இயக்கங்கள் என்ன செய்கின்றன? அவர்களின் ஆயுதங்கள் எங்கே? முஸ்லிம்களுக்கு பாடம் படிப்பிக்காத இயக்கங்கள் எதற்கு?” என்ற வகையில் தமிழ்ப் பொதுமக்கள் இயக்கங்களுக்கு எதிராய்த் திரும்பிய நிலையை பரவலாய் (பெரும்பாலும் கிராமப் புறங்களில்) காணமுடிந்தது. குறிப்பிட்ட ஓர் இயக்கம், முஸ்லிம் மக்கள்மீது காடைத் தனம் செய்ய முயன்ற இயக்கத்தைத் தண்டித்தது என்ற காரணத்திற்காக அந்த இயக்கம் இனி எங்களுக்கு வேண்டாம் என்று ஒரு கிராமத்து மக்கள் ஆத்திரம் முற்று அவ்விதத்தைத் தூசித்ததையும் என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

நடந்துமுடிந்த மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களின் பங்கை முடிந்தவரையில் கருக்கமாக எடுத்துரைக்க முயன்றேன். இன்னும் பல விடயங்களைச் சொல்லமுடியும். இன்றைய எமது சமூக நிலையில் எமது தவறான நிலைகளைப் புரிந்துகொள்ள இவை போதுமானவை என நான் கருதுகின்றேன். இவற்றிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய பாடங்கள் தான் முக்கியம்.

எமது எதிரியான சிறிலங்கா இனவெறிச் சிங்கள அரசு, தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களை பிளவுபடுத்த வேண்டும் என்று திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டது. அத்திட்டத்தை முறியடித்து, எதிரியை மணக்கவச் செய்தி நக்கவேண்டிய நாம், எமது சிறிலங்காளால் எதிரி வெற்றி பெறுவதற்கு உதவி விட்டோம். எதிரியின் இந்த வெற்றி நிந்தரமானதில்லை. எதிர்காலத்தில் தமிழ் மக்களும் முஸ்லிம் மக்களும் இணைந்து, சிங்கள இனவெறிக்கு எதிராய் போராடும் நிலை தோன்றியே தீரும். தமிழ் மக்களும் முஸ்லிம் மக்களும் தம் உண்மை நிலை உணர்ந்து செயற்படுவதால் மட்டுமே எதிரியைத் தோற்கடிக்க முடியும். இதற்கு முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் இருக்கும் முற்போக்கு சக்திகளும் தமது பங்களிப்பைச் செய்ய முன்வர வேண்டும். அதேவேளை தமிழ் மக்களும் பெருப்பான்மை அகங்காரம் இன்றி தாராளமாக நடந்து முஸ்லிம் மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெறவேண்டும்.

தமிழ்த்தேசிய இனத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற வகையில் எமது கடந்தகால அணுகுமுறைகளின் தவறுகள் தொடர்பாய் சில கண்ணோட்டப் பிரச்சினைகளை முன்வைக்க விரும்புகின்றேன்.

நாம் இன்று எவ்வளவுதான் இயக்கம் அமைத்துப் போராடினாலும் எமது இயக்கங்களைத் தமது இயக்கங்

களாகவும் கருதும் நிலை முஸ்லிம் மக்களிடம் இல்லை. ஒரு சில முஸ்லிம் இளைஞர்கள் இயக்கங்களில் வந்து இணைந்துவிடுவதாலோ அல்லது முஸ்லிம் கிராமத்தில் அமைப்புக் கிளைகளை அமைத்துவிடுவதாலோ நாம் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் வேலை செய்தவர்கள் ஆனோம். விடுதலை இயக்கங்களில் இணைந்த முஸ்லிம் இளைஞர்களை முஸ்லிம் மக்கள் எவ்வாறு பார்க்கின்றனர் என்பது முக்கியம். தமிழர்களின் இயக்கத்தில் சேர்ந்தவர்களாவே அவர்கள், மட்டக்களப்பில் சாதாரண முஸ்லிம் மக்களால் பார்க்கப்படுகின்றனர். இந்த நிலையை எவ்வாறு மாற்றலாம்? இக் கேள்வி அடிப்படையில் எமது இயக்கங்களின் வேலைமார்க்கம் பற்றிய பிரச்சினையோடு தொடர்பு படுகின்றது. இது முதலாளித்துவ வர்க்க குணம்சம் நிறைந்து காணப்படும். எமது இளைஞர் இயக்கங்களின் சித்தாந்த அணுகுமுறை றும் வேலைமார்க்கத்தையும் மாற்றி அமைக்காமல் முஸ்லிம் மக்களை சிறிலங்கா இனவெறி அரசிற்கு எதிரான போராட்டத்தில் எம்முடன் இணையச் செய்வது முடியாத காரியம் ஆகும். முஸ்லிம்களைப் பொறுத்து மட்டுமல்ல தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தும் ஒரு சரியான மார்க்சிய நெறிக்கு உட்பட்ட மக்கள் மத்தியிலான வேலைமுறை எம்மிடை இன்று இல்லை. இது சாத்தியமாகாத வரையிலும் தமிழ் மக்களுக்கு உண்மையான விடுதலை கிடைக்கவே போவதில்லை. இவை பற்றிய விவாதங்களை இக்கட்டுரையில் விளக்குதல் என் நோக்கம் இல்லை. அவை தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியவை. இருப்பினும் எமது கடந்தகால வேலைமுறைகளின் குறைபாடு நிவர்த்திக்கப்படத்தக்க வழி என்ற வகையில் பொதுமையாக இப்பிரச்சினையை நான் சுட்டிக் காட்டினேன். வாசகர்கள் இதையிட்டுத் தமது சிந்தனைக்கு வேலை கொடுக்கலாம். எது எப்படி இருப்பினும் இனி வரும் காலங்களில் கிழக்கில் முஸ்லிம் மக்

களோடு வைத்துக்கொள்ளும் தொடர்பு அவதானத்துடன் கையாளப்படல் வேண்டும்.

எமது இனத்தில் இருந்து வேறுபட்ட பிறிதொரு அவர்கள் என்ற அடிப்படை உணர்வு எமது நடவடிக்கை ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதே அவர்களோடு முரண்பாடுகள் தோன்றாமல் காத்துக் கொள்ள இயலும். எங்களைப்போலவே தமது உரிமைகளுக்குப் போராடும் சுதந்திரம் அவர்களுக்கு உண்டு என்பதை நாம் அங்கீகரிப்பதோடு அத்தகைய அவர்களின் போராட்டத்திற்கு உதவ நாம் எப்பொழுதும் தயாராய் இருக்கவேண்டும். கிழக்கில் அருகருகே வாழ்பவர்கள் என்ற வகையில் எமது போராட்டத்தில் அவர்களது உதவி எமக்குத் தவிர்க்க இயலாதது. நாம் அவர்களிடம் இருந்து நட்புணர்வுடனும், தோழமையுடனுமே உதவினைப் பெறவேண்டும். அதேபோல் நாமும் அவர்களுக்கு உதவவேண்டும். அனாவசியமான முறைகளில் இயக்கங்கள் முஸ்லிம் சமூகத்தினுள் தலையிடக்கூடாது. சிறிலங்காச் சிங்கள இனவெறி அரசுக்கு எதிரான பொதுப் போராட்டங்களில் நாம் முஸ்லிம்களோடு ஐக்கியப்படுவதோடு அவர்களுடைய தனித்துவங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இந்தவகையில் எமது எதிர்கால நடைமுறைகள் அமையும்பொழுது, இன்று எமக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையே காணப்படும் இடைத்தூரம் அற்றுப்போய் விடும். அந்த வகையில் தமிழ் மக்களாகிய நாம் எமது சிந்தனைகளையும், செயற்பாடுகளையும் சீர்செய்து கொள்வோம்.

0 0 0

**கிழக்கிலங்கை
வன்செயல்கள்
உருவானது
இப்படித்தான்!**

ஒரு நாட்டில் வாழும் சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் அந்த நாட்டின் பெரும்பான்மைச் சமூகத்தினது வேண்டாவெறுப்புக்கு ஆளாகி, எண்ணற்ற பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கும்போது தமக்குள் பலமான ஐக்கியத்தையும், நெருங்கிய உறவையும் வளர்த்துக்கொண்டு அப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முயல்வேண்டும். இம்முயற்சி ஒன்றே எந்த எதிர்ப்பையும் சமாளித்துக்கொண்டு முன் செல்வதற்கு வழியமைக்க முடியும். இலங்கைச் சிறுபான்மை சமூகத்தவரான தமிழரும் முஸ்லிம்களும் இதுபற்றிச் சிந்தித்திருக்கவேண்டும். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் எதிர்நோக்கி நிற்கும் பிரச்சினைகள் பயங்கரமானவை. எனினும் அண்மையில் கிழக்கிலங்கையில் இடம்பெற்ற வன்செயல்களும் அவற்றால் விளைந்த சேதங்களும் அவர்கள் இதுபற்றி வெகுவாகச் சிந்திக்கவில்லை என்பதை உணர்த்துகின்றன.

என்றைக்கும் சண்டை பிடித்து, சச்சரவுகளை வளர்த்துக்கொள்ளக்கூடாத இவ்விரு சமூகங்களும் பெரும் பகைமைக்குத் தூபமிட்டுச் செயற்பட்டதால் உயிர், பொருட் சேதங்கள் ஏராளமாக இடம்பெற்றுவிட்டன. இதனால் இரண்டு சமூகங்களும் தத்தமது சமூக வளர்ச்சியில் பல வருடங்கள் பின்தள்ளப்பட்டு விட்டன என்று குறிப்பிடலாம். இவற்றுக்கான பின்னணியை மிக்க பொறுமையுடன், பக்கச் சார்பின்றி, ஆழமாக ஆராய்ந்தால், இந்தச் சச்சரவுகளை ஆரம்பித்துவைத்த வகையிலான முழுப்பொறுப்பை இல்லாவிட்டாலும் பெரும் பொறுப்பைத் தமிழ்த் தீவிரவாதிகள் ஏற்றுத்தான் ஆக வேண்டும் என்பது தெளிவாகும்.

இலங்கையின் ஆட்சி அதிகாரம் நீண்ட காலமாக சிங்களவர் கரங்களிலேயே இருந்து வருவது அனைவரும் அறிந்தவிடயம். அவர்களது ஆட்சியில் தமக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய உரிமைகள் ஒழுங்காகக் கிடைக்கவில்லை என்பது வடபகுதித்தமிழர் குரலாக இருந்தது. (முஸ்லிம்களும் இத்தகைய குறைபாடுகள் உண்டு என்பது மறுப்பதற்கில்லை.) இக்குரல் ஆரம்பக் கட்டத்தில் பேச்சுவார்த்தை, சத்தியாக்கிரகம், ஒப்பந்தங்கள், பாதயாத்திரை என்றிருந்தன. எனினும், அவை உரிய பயன் தரவில்லை என்ற அவர்களது கருத்து துப்பாக்கி, வெடிகுண்டு, ஆட்சுடத்தல், கொள்ளையிடுதல் என்பனவாகப் பரிணமித்தன. நாளாந்தம் பொழுது புலர்வது தவறினாலும் கொள்ளை, கொலைச் சம்பவங்கள் பற்றிய செய்திகள் தவறாது எனும் அளவுக்கு நாட்டு நிலைமை, குறிப்பாக வடபகுதி நிலைமை சீர்கெட்டு விட்டது எனலாம்.

வடக்கின் நிலைமை இவ்வாறிருக்கும்போது, கிழக்கிலும் அதன் சாயல்கள் மெதுமெதுவாகப் படிய ஆரம்பித்தன. வடக்குப் பாணியில் மின்கம்பக் கொலைகளும்,

ஆள் கடத்தல், 'கப்பம்' கேட்டுத் துன்புறுத்தல்களும் இடம்பெற்றன. தமிழ்ப் பாடசாலைகளைத் தவிர்த்து முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் சத்தியாக்கிரகம் செய்ய வேண்டும் என்று கோருவதும், பரீட்சைகளைக் குழப்பதலும் கூட நடத்தப்பட்டு விட்டன.

இதே வேளையில், அக்கரைப்பற்றுப் பகுதியில் காடுகளுக்குக் கம்புவெட்டச் சென்றோரும், வயல் வேலை செய்யச் சென்றோரும் தமிழ்த் தீவிரவாதிகளால் துன்புறுத்தப்பட்டுள்ளனர். போதாக்குறைக்கு முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான வயற் காணிகளில் வேளாண்மை செய்வதையும் பல வழிகளிலும் தடைசெய்தனர். காரணம் அக்காணிகளுள் கணிசமான அளவு தமிழருக்குச் சொந்தம்! என்ற அவர்களது அபத்தமான கருத்தாகும்.

ஒரு பக்கத்தில் இத்தகைய முயற்சிகள் செய்து முஸ்லிம்களைத் துன்புறுத்தி அவர்களது பணம், பொருள், காணி என்பவற்றை அபகரித்துச் செல்ல முனைந்து செயற்பட்டபோது, மறுபக்கத்தில் இதைவிட மோசமான செயல்களில் இவர்கள் ஈடுபட்டுவந்ததை காரைதீவு நிகழ்ச்சிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

காரைதீவு, முஸ்லிம் கிராமங்களுக்கு மத்தியில் இருக்கும் ஒரு தமிழர் கிராமமாகும், அதன் சுற்றுப்புறங்களில் மாளிகைக்காடு, சாய்ந்தமருது, கல்முனை, நித்தலூர், சம்மாந்துறை, அட்டாளிச்சேனை, அக்கரைப்பற்று உட்பட இன்னும் பல முஸ்லிம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதே வேளையில் கல்முனை, சாய்ந்தமருது, மாளிகைக்காடு போன்ற முஸ்லிம் கிராமத்தவர் தமக்குச் சொந்தமான சுமார் 12,500 ஏக்கர் பரப்புடைய 32 வயற்காணிகளையும் காரைதீவுக்கு அப்பாற்புறம் கொண்டிருக்கின்றனர். அத்துடன் இக்கிராமத்தவர்

அரசு அலுவல்களுக்காக அம்பாறை நகருக்குச் செல்வதாயினும், வியாழன் பின்னேரம் மாவடிப்பள்ளி கிராமத்தில் நடைபெறும் வாராந்த 'ஜுமெர ஆத்' நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்வதாயினும் காரைதீவு கிராமத்தைக் கடந்தே செல்லவேண்டியவர்களாகவுள்ளனர்.

எனவே கல்முனை, சாய்ந்தமருது, மானிகைக்காடு கிராமத்து முஸ்லிம்கள் அண்டைய கிராமங்களுக்கோ, தமது காணிகளுக்கோ, அரசுக் காரியாலயங்களுக்கோ, சமய நிகழ்ச்சிகளுக்கோ செல்லும்போது காரைதீவு கிராமத்தைக் கடந்து செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுவதால், அவ்வாறான சமயங்களில் காரைதீவு தமிழருள் பலர் முஸ்லிம்களுக்கு சொல்லொனாத் தொல்லைகள் கொடுத்துள்ளனர்.

அவற்றில் சில:-

- ❖ குடாக்கரை கிழல் கண்டம் எனும் கிராமத்தில் அமைக்கப்பட்ட பள்ளிவாசலும் அதனைச் சுற்றியிருந்த முஸ்லிம்களின் கடைகளும் 1965-ல் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு தீக்கிரையாக்கப்பட்டமை.
- ❖ வளைந்தவட்டை, பள்ளி மானிகைக்காடு, கிழக்குப் பள்ளி என்பன தீக்கிரையாக்கப்பட்டன.
- ❖ வயல்வெளிகளில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட ஏராளமான நெல் முடைகள் கொள்ளையடித்தல்.
- ❖ வயல்வெளிக்குப்போய் வருவோரின் பணம், பொருள் என்பன அபகரித்தல்.
- ❖ முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான கார்கள், சைக்கிள்கள், மோட்டார் சைக்கிள்கள், மாட்டு வண்டிகள் என்பவற்றை சேதப்படுத்தல்.

❖ ஆடு, மாடு, கோழிகளைத் திருடுதல்.

❖ வழிமறித்து அடித்தல், தொப்பியைக் கழற்றித் தல், தாடியைப்பிடுங்குதல்.

இவை போன்று இன்னும் எண்ணற்ற கொடுமைகள் காரைதீவு மக்களால் நிகழ்ந்துவிட்டன எனலாம். இதுபற்றி ஒரு முஸ்லிம் குறிப்பிடும்போது “காரைதீவு தமிழரால் குறைந்தபட்சம் கன்னத்தில் ஒரு அறை வாங்காத ஒரு முஸ்லிமை எமது கிராமங்களில் காண முடியாதிருக்கும்” என வருத்தத்துடன் கூறினார் என்றால் நிலைமை எவ்வளவு மோசமாக இருந்திருக்கும் என்பதை எவரும் எண்ணிப் பார்க்க முடியும். இது ஓரே வருடங்கள் அல்ல, சுமார் 35 வருடங்கள் நீடித்திருக்கின்றன என்றால் அவ்வளவு காலமும் முஸ்லிம்கள் பொறுமையாக இருந்துள்ளனர் என்பதை வியப்போடு நோக்க வேண்டியுள்ளது.

எனினும் மன்னார் மாவட்டத்தின் ரகூல் புது வெளிக்கருகாமையில் அமைந்துள்ள அளவக்கைப் பள்ளிவாசல் வளவில் வைத்து போஸ்ட் மாஸ்டர் ஆபீசின், கரீம்பாய், அப்துஸ் ஸலாம் என்போர் தீவிரவாதம் தமிழிளைஞரால் சுட்டுக்கொலை செய்யப்பட்டபோது முஸ்லிம்கள் பொறுமையிழந்துவிட்டனர். என்றாலும் வன்செயல்களில் ஈடுபடாது கடையடைப்பு மூலம் தமது எதிர்ப்பையும் வேதனையையும் தெரிவிக்க முற்பட்டனர்.

இதனை சகித்துக்கொள்ள முடியாதுபோன தமிழ்த் தீவிரவாதிகள் அக்கரைப்பற்று பிரதான வீதி வழியாக ஒரு ஜீப் வண்டியை வேகமாகச் செலுத்திச் சென்றதுடன் அதிலிருந்து பாதையின் இருமருங்கிலும் எச்சரிக்கை வெடிகளைத் தீர்த்து முஸ்லிம்களை பயமுறுத்தி

பணியவைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். அந்த ஜீப்வண்டி சென்ற வேகத்தில் அக்கரைப்பற்று சந்தியில் திரும்பியபோது தடம் புரண்டு அதிலிருந்தோர் ஸ்தளத்திலேயே இறந்து விட்டனர். இதேயன்றுதான் காரைதீவுத் தமிழர்கள் பக்கத்திலிருந்த மாளிகைக்காடு, சாய்ந்தமருது கிராமங்களைத் தாக்கி பெரும் சேதங்களை விளைவித்தனர். இவ்வாறாக கிழக்கு முழுக்க வன்செயல் உருவாகி பேயாட்டம் ஆடியது எனலாம். இதனால், அக்கரைப்பற்று முதல் வாழைச்சேனை வரையுள்ள பல முஸ்லிம்கிராமங்கள் பெரும் சேதங்களுக்கு உள்ளாகின. இன்றும், அவ்வப்போது ஆள் கடத்தல், கொலைசெய்தல் என்பன நிகழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன.

இந்த வன்செயல்கள் மூலமாக தமிழருக்கு உயிர், உடைமைகளின் இழப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பது மறுப்பதற்கில்லை, ஆனால் படுமோசமான பாதிப்பு முஸ்லிம்களுக்குத்தான் என்பதை எவருமே மறுத்துக் கூற முடியாது.

எனினும், இழப்புக்களைக் கூறிக்கொண்டு இரு சமூகங்களும் 'கயிறிழுப்பது' போன்றதொரு நிகழ்ச்சியில் ஈடுபட்டு மேலும் மேலும், தமக்குள் பகைமையை வளர்த்துக்கொள்ள வழிபார்ப்பது நல்லதல்ல. தமிழ்ச் சகோதரர்கள் தமக்குத் துவக்கும் அதை இயக்கும் பயிற்சியும் கிடைத்து விட்டன என்பதற்காக, நிராயுத பாணிகளான முஸ்லிம்களைக் கொன்றெழுழித்து அவர்களது சமாதிகளையீது கோட்டைகட்டுவோம் என சிந்திப்பது விவேகமும்ல்ல. ஏனெனில், ஒரு சமூகத்தை அழித்துத் தாம் வாழ நினைத்த எந்த சமூகமும் உலகில் உயிர் வாழ்ந்ததில்லை; அப்படியே வாழ்ந்தாலும் அது நீடித்ததில்லை. சத்தியம் மடிந்துவிட்டபின் வேண்டுமானால் அப்படி நிகழமுடியும்!

மேலும் 1983 ஜூலை கலவரத்தின்போது நாடு முழுக்க சகல வகையிலும் பாதிக்கப்பட்ட தமிழரை உடன் பிறந்தாரைபோல் அழைத்து ஊண், உடை, உறைவிடம் கொடுத்து மனிதாபிமான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திய முஸ்லிம் சமூகத்துடன் தமிழ்ச் சகோதரர்கள் இப்படி நடந்து கொண்டால் 'நன்றிகெட்ட நயவஞ்சகர்' என நாஜாய உலகம் அவர்களைத் தூற்றுவது விடுமா? என்பதை தமிழ்ச்சகோதரர்கள் சற்று அமைதியாக இருந்து நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகையால், மனிதாபிமான கருணை கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்து நன்றியுணர்வோடு நடந்தவற்றை ஒரு கனவாக நினைத்து மறந்துவிட்டு நடக்கவேண்டிய வற்றை சித்தித்து ஆக்கப் பணிகளில் ஈடுபடுவதே சாலச்சிறந்ததாகும்; பலருக்கும் பயனுள்ள செயலாகும்.

அதற்காக, தமிழர்களிலும் முஸ்லிம்களிலும் உள்ள நிதான சிந்தனையுடையவர்கள் ஒன்றிணைந்து இரு சமூகத்தாரிடையேயும் ஒற்றுமையை கொண்டுவரும்வழிகள் பற்றி ஆராய வேண்டியது கட்டாயமாகும். இரண்டு சமூகத்தாரும் அவசியமற்ற பிடிவாதங்களில் இருந்து விடுபட்டு அடிப்படை அம்சங்களில் இணக்கம் கண்டு கிழக்கிலங்கை எங்கும் சகஜ நிலையைத் தோற்றுவிக்க தொடர்ந்து பாடுபடவேண்டும். இவ் விடயத்தில் தூர நோக்கோடு தமிழ், முஸ்லிம் இளைஞர் செயற்பட வேண்டும்.

ஏனெனில், இரண்டு சிறுபான்மை சமூகத்தின் வீழ்ச்சியானது இரு சமூகத்தவரும் விரும்பாத, மிகவும் வருந்தத்தக்க பல விளைவுகளுக்கு வழி ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிட முடியும். ஏற்கனவே கொடுமனம் படைத்தோர் அத்தகைய முயற்சிகளுக்கு வித்திட்டு செயல்

பட்டு வருவதை அல்ஹஸனாத் மூலம் நாம் பலமுறை எச்சரித்து வந்துள்ளோம். அப்படியொரு நிலை தோன்றுமானால் ஒரு தமிழனே அல்லது முஸ்லிமோ எந்தப் பெரிய இலாபத்தையும் அடையப்போவதில்லை. மாறாக மாற்றாரிடம் எதுவித நிபந்தனையுமின்றி மண்டியிட்டு வாழும் நிலை உருவாகிவிட முடியும். அதன்பின் கவலைப் படுவதால் எதுவும் நடந்து விடப்போவதில்லை.

நன்றி: அல்ஹஸனாத்
மே 1985

0 0 0

கசப்பான இது “தமிழ்-முஸ்லிம் கலவரம்”
அனுபவத்திலிருந்து இல்லை; சிறுபான்மை
சரியான நடைமுறைக்கு: இனங்களை அழிப்பதற்
கான அரசாங்கத்தின் கலவரம் என்று சொல்வதே சரி.
மட்டக்களப்பில் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களிடையே நடைபெற்ற
துரதிஷ்டவசமான சம்பவங்கள் அரசாங்கத்தின் சதிதான் என்பது திட்ட
வட்டமாகத் தெளிவாகியுள்ளது. குறிப்பாக இக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து பாரா
ளுமன்றத்தைச் சாராத முஸ்லிம் தலைவர்கள் நடந்துகொள்ளும் முறை மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக உள்ளது. இக் கலவரம் அரசாங்கத்தின் சதியென்கின்ற போதிலும் இக்கலவரம் தோற்று
விக்கப்படுவதற்கேதுவான சூழ்நிலையை, அதிலுள்ள கசப்பான அனுபவத்தை மிக ஆழமாக விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களை அவர்களுக்கிடையிலேயே மோதவிடுவதற்கு அரசாங்கம் பல்வேறு முயற்சிகளை கடந்த காலங்களில் செய்துவந்துள்ளது.

பிரித்தாலும் தந்திரத்தின் படி இயக்கங்களுக்கிடையே ஆங்கில காலனித்துவம் மோதல்களை உருவாக்கியதுபோல சிங்கள - பௌத்த மோலாதிக்கவாதிகளும் தமிழ் பேசும் மக்களிடையே மோதல்களை உருவாக்குவதற்கு பல பிரயத்தனங்களை மேற்கொண்டுள்ளனர். உதாரணமாக 1984-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் சமூகத்துரோகிகள் என்றதன் பெயரில் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்களுள் ஏழுபேர் “ஹரிஜனத்தவர்” என்றும் “ஹரிஜனத்தாரை” இயக்கங்கள் ஒடுக்குவதற்கும் லலித் அத்துலத்முதலி நீலிக் கண்ணீர் வடித்தார். மக்களிடையேயுள்ள சாதிப்பாகுபாட்டைப் பயன்படுத்தி சாதிக்கலவரத்தைத் தோற்றுவிக்க லலித் பெரும் பாடுபட்டார். அது பெரும் தோல்வியில் முடிந்தது. 1985-ம் ஆண்டு மாசி மாதம் வன்னிப் பிரதேசத்தில் இராணுவத்தினர் விநியோகித்த துண்டுப் பிரசாரத்தில் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கும், வன்னி மக்களுக்கும் இடையிலான மோதலை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அதிலும் அவருக்குத் தோல்வியே கிடைத்தது. எனவே சாதி வேறுபாடு, பிரதேச வேறுபாடு என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி தமிழ் பேசும் மக்களிடையே மோதலை உருவாக்க எதிரி முயன்றான் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை.

இந்த வகையில் தான் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களிடையே மோதலை ஏற்படுத்த எதிரி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டான். எதிரி இந்த விதமான நடவடிக்கைகளில் அயராது ஈடுபடுவான். அவன் இதையல்ல; இதைவிட மேலும் செய்வான் என்பது எமக்கு முன்கூட்டியே தெரியும். அதை முன்கூட்டியே விளங்கியுள்ளமையால் அவனது சதிமுயற்சிகள் வெற்றியளிக்க முடியாதவாறு, அதற்கைய சதிமுயற்சிகள் தோன்ற இடமளிக்காதவாறு நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களிடையே ஓர் மோதலை எழுந்தமானத்தில் எதிரியால் உருவாக்க முடியவில்லை. ஆனால் ஒரு சூழ்நிலையை, கிடைத்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தித்தான் இம்மோதலை எதிரி தோற்றுவித்தான் என்பதை விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். எதிரி பயன்படுத்துவதற்கு ஏதுவான சந்தர்ப்பம், எம்மால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அந்தச் சந்தர்ப்பம் ஓர் கசப்பான அனுபவம், ஓர் கசப்பான பாடம். இப்போதாவது அதனை ஒரு பாடமாக ஏற்றுக்கொள்வோமா? அல்லது இனியும்.....

போராட்டத்தின் பெயரால் பணத்திற்காக யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் வர்த்தகர்கள் கடத்தப்பட்டார்கள். இதனை எதிர்த்து யாழ்ப்பாணத்தில் கதவடைப்புகள் நிகழ்த்தன. இதனைப்பயன்படுத்திப் போராட்டத்திற்கெதிரான ஓர் பெரும் பிரச்சாரத்தையே எதிரி செய்தான். இதேபோல கிழக்கில் முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் போராட்டத்தின் பெயரால் கடத்தப்பட்டார்கள். அதனை எதிர்த்து முஸ்லிம் வர்த்தகர்களும் கதவடைப்பில் ஈடுபட்டார்கள். கடத்தியவர்கள் தமிழர் — முஸ்லிம்கள் என்ற இன அடிப்படையில் கடத்தல்களை மேற்கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் தமிழர்களையும் கடத்தித்தான் இருக்கிறார்கள். அதேவேளை முஸ்லிம் வர்த்தகர்களும் இன அடிப்படையில் கதவடைப்பை மேற்கொள்ளவில்லை, தமிழ் வர்த்தகர்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் கதவடைப்புச் செய்துதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கடத்தலையும் அதைத் தொடர்ந்த கதவடைப்பையும் எதிரி தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளான். இவ்வாறான ஒரு சந்தர்ப்பத்திற்கு நாம் ஏன் இடம் கொடுக்க வேண்டும்?

இந்த ஆள்கடத்தல்களை இயக்கங்கள் தான் செய்கின்றன என்று நாம் சொல்லவில்லை. ஆனால் போராட்டம்

உத்தினை பெயரால் இந்தக் கடத்தல்கள் நிகழ்கின்றன என்பதை மட்டும் நாம் சொல்லவேண்டும். இந்த ஆள் கடத்தல்கள் போராட்டத்தைப் பலவீனப்படுத்துகின்றன, அழிக்கின்றன. இத்தகைய கடத்தல்களை எதிர்ப்பதன் மூலம் நாம் போராட்டத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய கடத்தல்களை அனுமதித்தால், அதனைப் பார்த்துக்கொண்டு வாய்மூடி மௌனிகளாக இருந்தால் போராட்டம் அழிந்து போய்விடும். எனவே, இயக்கங்களே! இத்தகைய விபரீத விளைவுகளைக் கொண்டுவரக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எதிருங்கள்; போராட்டத்தைப் பலப்படுத்துங்கள்.

எதிரி எப்பொழுதும் சதி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவான். ஆனால் எதிரிக்கு வாய்ப்பான சந்தர்ப்பங்களை நாம் கொடுக்கக்கூடாதென்பது போராட்டத்தில் ஓர் பிரதான அம்சம். இந்தச் சதி நடவடிக்கைகளில் எதிரி அம்பலப்பட்டுள்ளான். பெரும்பான்மையான முஸ்லிம் தலைவர்களும், முஸ்லிம் மக்களும் புரிந்துணர்வோடு நடந்து கொண்டுள்ளார்கள். அது ஓர் மகிழ்ச்சி தரும் விடயம். அதனை ஓர் சாதகமான அம்சங்களாகப் பயன்படுத்தி தமிழ்-முஸ்லிம் மக்களிடையே உண்மையான, நெருக்கமான ஐக்கியத்தை வளர்ப்போம். கசப்பான அனுபவத்திலிருந்து சரியான நடைமுறைக்குப் போவோம்.

நன்றி: தனிர்
சித்திரை 1985

0 0 0

தமிழ் - முஸ்லிம்
பிரச்சினை

தமிழ் - சிங்களப்
புதுவருஷம் இம்
முறை கிழக்குமாகா
ணத்தில் கரிநாளாகவே
பிறந்தது. ஆண்டாண்டு
காலம் மொழியால் ஒன்று
பட்டு, ஐக்கியமாக வாழ்ந்த
இனங்களுக்கிடையே மோதல்வர
அடிப்படையான காரணம் எதுவு
மில்லை. குடும்பத்துக்குள் ஏற்படும்
சில்லறைச் சச்சரவுகளாக சிலசமயங்க
ளில் அசம்பாவிதங்கள் ஏற்பட்டதுண்மை.
ஆனால், இன்று நடந்துள்ள மோதல்களில்
கொலை, கொள்ளை, தீவைப்பு, கடையடைப்பு
என்பவற்றோடு சமய ஸ்தலங்களிலும் கை வைக்
கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் வன்முறைப் போராட்டத்
துக்குக் ஓர் அடிப்படை உண்டு. இந்த முஸ்லிம்-
தமிழர் மோதலுக்கு அப்படி என்ன அடிப்படைதான்
உண்டு? யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும், கிழக்குமாகா
ணத்திலும், மன்னாரிலும் கடந்த சில மாதங்களாக நடை
பெற்றுவந்த அசம்பாவிதங்கள் முஸ்லிம் - தமிழர் மோத

ஊக்குத் திசை திருப்பப்படுமா என்று பலரையும் அஞ்ச வைத்தது. அந்த யுகம் வாஸ்தவமாகிவிட்டது. இரு சமூகங்களையும் சேர்ந்த அப்பாவி மக்கள் இன்று அகதிகளாக அவலமுறுகின்றனர்.

மன்னூரில் கடந்த ஆண்டு பலமுறை இராணுவத்தினர் ஆடிய ஆட்டத்தை அரசாலும் மறுக்கமுடியவில்லை. இந்த ஆண்டு மறுபுறத்தால் தாக்குதல் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இயக்கம் என்ற போர்வையில் தமிழ்த் தீவிரவாதிகள் அட்டகாசம் புரிந்தனர். பள்ளிவாசலுக்குள் முஸ்லிம்களைப் படுகொலை செய்யுமளவுக்கு இது உக்கிரமடைந்தது.

தமிழ்தீவிரவாதிகள் வடக்கு, கிழக்கில் முஸ்லிம்களுக்கு எந்தத்தீங்கும் செய்வதில்லை என்ற நம்பிக்கையைச் சிதறடித்ததும் இந்த படுகொலையே. பக்திமாண்கள் மூவரை பலிகொண்ட இந்தக் கொலையை அரசாங்கம் தீவிரவாதிகளின் மேல் சுமத்தியுள்ளதோடு, தொடர்பு சாதனங்களையும் நன்கு பயன்படுத்தியது.

இந்தச் சம்பவம் முஸ்லிம்களை உணர்ச்சிவசப்படுத்தாமல் இருக்காது. கிழக்கில் தீவிரவாத இளைஞர்களின் அல்லது அவர்களது வேஷத்தில் இருப்பவர்களின் அட்டகாசம் ஏற்கனவே அடிக்கடி நிகழ்ந்ததால் மன்னார் சம்பவமும், அதற்கான விளம்பரமும் எண்ணெய் வார்த்து விட்டது. அரசியலையும் தாண்டி முஸ்லிம்களது சொந்த விவகாரங்களிலும் தீவிரவாதிகள் தலையிட்டதால் “ஆத்திரம் அறிவுக்குச் சத்துரு” வாயிற்று.

இதனோடு தொடர்புடைய விஷயம்தான் யாழ்ப்பாண உலமா சபை வெளியிட்டிருந்த அறிக்கை. முஸ்லிம் திருமணம், விவாகரத்து விவகாரங்களில் அந்நியர் தலையிட வேண்டாம் என்று அந்த அறிக்கையில் கேட்கப்பட்டிருந்தது.

இரண்டு குடும்பங்கள் சம்பந்தப்பட்ட திருமணப் பிரச்சினையொன்று எழுந்த போது முஸ்லிம் மணமகள் தீவிரவாத இளைஞர்களுக்கு எழுதினோம். இளைஞர்கள் இதில் தலையிட முனைந்தபோது முஸ்லிம் இளைஞர்கள் விடவில்லை. தங்களது திருமண விஷயங்களைத் தாங்களே தீர்த்துக்கொள்வதாகவும் அதற்கு காதி நீதிமன்றங்கள் உண்டென்றும் கூறி முஸ்லிம் இளைஞர்கள் உறுதியாக நின்றார்கள். தீவிரவாத இளைஞர்களது முயற்சி பலிக்கவில்லை.

யாழ் முஸ்லிம்கள் மோசமாகப் பாதிக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையே. எனினும் தமது மத, கலாசார உரிமைகளில் மற்றவர் தலையிடுவதை அவர்கள் விரும்ப மாட்டார்களல்லவா?

அம்பாறை மாவட்டம் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாய் வாழும் ஒரே ஒரு மாவட்டம். அவர்கள் தமிழ் மக்களோடு ஐக்கியமாக இருந்து தமது உரிமைகளை வென்றெடுக்க வேண்டியுள்ளது. பிறஇனக் குடியேற்றம், தொழில் புறக்கணிப்பு, மொழிநீதியான ஒதுக்கு மனப்பான்மை போன்றவற்றால் அப்பகுதி முஸ்லிம் இளைஞர்களும் விரக்தியுற்றிருக்கலாம். அந்த ஆத்திர உணர்ச்சி உட்பகையாக மாறுவதை ஆதரிக்க முடியாது.

ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம் என்பதை இரண்டு சிறுபான்மையினரும் உணர வேண்டும். நாட்டிலே சமாதான விரும்பிகளாக பல்லாண்டு காலம் வாழும் முஸ்லிம்களை இனப்பிரச்சனைக்குள்ளள்ள சூழ்ச்சி நடக்கிறதா? இஸ்ரேலிய மொசாட் நடமாட்டம் நாட்டில் இருப்பதால் சர்வதேச பயங்கர சூழ்ச்சித்திட்டத்துக்கு எமதுஇனம் பலியாக இடமளிக்கலாமா?

முஸ்லிம்கள்-குறிப்பாக வடக்கு, கிழக்கு முஸ்லிம்கள் நிதானமாக சிந்தித்துச் செயல்படவேண்டிய கட்டம் இது.

நன்றி: அஷ்ஷூரா — ஏப்ரல், 1985

ஒடுக்குமுறையானன் எப்பொழு
 தும் வரலாற்றில் கீழ்த்தரமானவனா
 வான். எத்தகைய ஒடுக்குமுறையை
 யும் எதிர்த்து எப்பொழுதும் போராட்
 டம் வெடித்தே தீரும்; அவ்வாறு
 வெடிப்பதுதான் வரலாற்று நியதி.
 எந்தவொரு இனத்தின்மீதோ அல்
 லது எந்தவொரு மக்கள் கூட்டத்தின்
 மீதோ நிகழும் ஒடுக்குமுறைக்கெதி
 ராகப் போராடும் எந்தவொரு இனத்
 தைச் சேர்ந்த எந்தவொரு மனித
 னது போராட்டமும் வரலாற்றிற் புனி
 தத்துவம் வாய்ந்ததாயிருக்கும். ஒரு
 சிறிய இனத்தை ஒரு பெரிய இனம்
 ஒடுக்கும்போது பெரிய இனம் தனது
 கால்களிற் தானே விலங்கை மாட்
 டுவதாகவும் அமையும். எத்தகைய
 இன, மத ஒடுக்குமுறைகளையும், சுரண்
 டல்களையும் தகர்த்தெரிவதற்கான
 ஒரு மார்க்கமே விஞ்ஞானபூர்வ சோஷ
 லிஸம் என்பதாகும்.

“தனி ஒவ்வொருவரதும் முற்போக்குக் கடமை
களின் தாமதிப்பே வரலாற்றின் தாமதிப்பாகும்”

‘நெய்’-வின் கவரோட்டியிலிருந்து